

РЕШЕНИЕ

№ 8933

гр. София, 14.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **12589** по описа за **2024** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Н. Н. С., депозирана чрез адв. С., срещу Решение № 5240 от 2. 12. 2024 г., постановено по НАХД № 1719/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 16-ти състав.

С посочения съдебен акт е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-017870 от 28. 08. 2023 г., издадено от Началник група при СДВР, отдел Пътна полиция, с което на Н. Н. С. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 /сто/ лева за нарушение на чл. 6, т. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, глоба в размер на 10 /десет/ лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, както и глоба в размер на 10 /десет/ лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Моли за неговата отмяна, както и за отмяна на наказателното постановление.

В съдебното заседание касаторът не се явява и не изпраща процесуален представител. Ответникът - Началник група при СДВР, отдел Пътна полиция, редовно призован, не изпраща процесуален представител. В писмени бележки оспорва основателността на

касационната жалба и моли за нейното отхвърляне.

Прокурорът от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, III касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Районният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 29. 03. 2023 г. около 20:05 часа в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица] Н. С. управлявал МПС – лек автомобил, марка „БМВ“ с рег. [рег.номер на МПС]. На кръстовището на [улица] с [улица] имало монтирана светофарна уредба, работеща с нормален режим на работа. Управляваният от С. автомобил навлязъл и преминал през кръстовището по посока [улица] при червен сигнал на светофарната уредба за неговата посока на движение. Предвид това патрулен автомобил на ОЗ РУ при СДВР последвал водача и го спрял за проверка в района на [улица]. При проверката водачът не представил своето СУМПС СРМПС част 2. След справка с ОДЧ било установено, че СУМПС на жалбоподателя е обявено за отнемане на 15. 02. 2022 г., но фактически не било иззето. Затова били свалени регистрационните номера на автомобила, които били върнати на Н. С. на 22. 05. 2023 г.

При така установеното бил съставен АУАН № 849904/ 29. 03. 2023 г. за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 23-4332-017870 от 28. 08. 2023 г. от Началник група при СДВР, отдел Пътна полиция, с което на Н. Н. С. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 /сто/ лева за нарушение на чл. 6, т. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, глоба в размер на 10 /десет/ лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, както и глоба в размер на 10 /десет/ лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Районният съд е потвърдил наказателното постановление, като е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Направил е извод, че касаторът е осъществил от обективна и от субективна страна състава на административно нарушение на чл. 6 от ЗДвП, на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и на чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност за посочените нарушения.

Обжалваното решение е правилно.

Разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП гласи: „Участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка“. Нарушението описано в процесните АУАН и НП е вярно квалифицирано и правилно е приложена съответната санкционна норма. Н. С. не е съобразил поведението си на пътя, в качеството си на водач на МПС, със светлинните сигнали на работещата светофарна уредба, като по този начин е реализирал от обективна страна състав на административно нарушение по чл. 6, т. 1 ЗДвП. Съгласно чл. 31, ал. 7, т. 1 от ППЗДвП във чл. 7, т. 1, б. „б“ от Наредба № 17/23. 07. 2001 г. за регулиране на движението по пътищата със светлинни знаци, червена светлина - означава „Преминаването е забранено“. Водачите на пътни превозни

средства не трябва да преминават "стоп-линията" или, ако няма такава, да преминават линията, на която е поставен светофарът. Когато светофарът е поставен в средата на кръстовището, водачите не трябва да навлизат в кръстовището или на пешеходната пътека". Законосъобразно на касатора е наложена предвидената глоба в размер на 100 /сто/ лева, съгласно чл.183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП. Санкцията е в абсолютно определен размер и за съда не съществува правомощие да я измени, поради което правилно районният съд е потвърдил наказателния акт, който е издаден в пълно съответствие с материалния закон.

Настоящият съдебен състав приема, че разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП ясно разписва правилото за поведение като налага участниците в движението да съобразяват поведението си със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. При наличието на правна регламентация в закон не е необходимо да се дава правна квалификация на нарушението и по подзаконови нормативни актове.

Наредба № 17 от 23. 07. 2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци определя видовете пътни знаци и другите средства за сигнализиране на пътищата, както и условията, редът и правилата за тяхното използване за организиране на движението по пътищата, отворени за обществено ползване, но задължението на водачите да се съобразяват със светлинните знаци произтича именно от чл. 6, т. 1 от закона.

Правилен е изводът на районния съд, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на Н. С. за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, както и за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, след като безспорно е установено по делото, че към момента на извършената проверка същият не е могъл да представи своето СУМПС, както и СРМПС за управлявания от него автомобил.

Настоящата касационна инстанция напълно споделя и останалите мотиви на районния съд, поради което на основание чл. 221, ал. 2 от АПК изцяло препраща към тях.

По тези съображения и след извършена служебна проверка и решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, обжалваното решение на Софийския районен съд следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 /осемдесет/ лева.

Поради горните аргументи и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд София – град, III касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5240 от 2. 12. 2024 г., постановено по НАХД № 1719/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 16-ти състав.

ОСЪЖДА Н. Н. С. да заплати на СДВР направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: